

[Niels Anker Koføed]

være tilfredse med, at vi nybegyndere bevæger os imod det fælles marked, som var ideen med at tiltræde Fællesskaberne i 1973.

Vi må selvfølgelig erkende, at det er mere end vigtigt for Danmark at presse på for, at der sker noget. Vi kan nemlig ikke opretholde vores velstand ved at isolere os.

I den forbindelse lyttede jeg med interesse til SF's ordfører, som efter min opfattelse talte som et levn fra gammel tid om angst for fremtiden og angst for, at der kunne ske noget, hvis man kom længere ind i et større fællesskab. Den angst deler vi ikke.

På den anden side skal vi sætte ind på at forhindre, at de fælles regler bliver mere bureaukratiske end vores, for de er nemlig også ved at blive noget bureaukratiske. Vi skulle gerne afskaffe flere nationale regler, hver gang vi indfører én i Fællesskabet, for hver gang vi har en overflødig regel, tvinger vi nemlig en masse mennesker til at arbejde med noget meningsløst.

I det moderne samfund er der en inerti, der kraftigt virker sådan, at har man først startet noget, så udvikler bureaukratiet sig af sig selv. Det er ikke til gavn for borgerne.

Vores opgave nu er at skabe ordentlige regler, som er til glæde og gavn for den enkelte, for jeg mener, at Fællesskaberne skal virke for den enkelte borger og ikke så meget for regeringerne og parlamenterne.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det har allerede været nævnt af de foregående ordførere nogle gange, at det er første gang, Folketinget i salen behandler vigtige direktivforslag fra EF, men der er grund til, at også jeg omtaler det, for det er jo på forslag fra Det Radikale Venstre, at dette sker. Vi har gentagne gange fremført et sådant forslag, men det er blevet afvist. Nu er det imidlertid godkendt af et flertal i Folketinget efter EF-pakkens godkendelse, og det er vi tilfredse med.

Der bliver nu en helt anden mulighed for, at offentligheden kan følge med i, hvad der sker med EF's regler. Hr. Ivar Nørsgaard mener, at der er flere folketingsmedlemmer til stede i Markedsudvalgets møder end her i salen i dag, og det skal såmænd nok være rigtigt, men det er jo ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at befolkningen og offentligheden nu gennem behandlingen i salen får mulighed for at sætte sig ind i, hvad det er for et samfund, vi arbejder os hen imod.

Markedsudvalgets møder er jo lukkede, og der må ikke refereres fra dem, men ved behandlingen i salen får man at vide, hvordan de enkelte partier principielt stiller sig til direktivforslagene, og det tror jeg er helt afgørende. Det bliver også nu muligt, når disse forslag sendes videre til Markedsudvalget, for folk, der er specielt interesserede, at henvende sig til Markedsudvalget og forelægge forslag.

De tre direktivforslag, vi i denne omgang behandler, er fra boligministeren, og vi har grundlæggende et positivt syn på dem. Vi synes, der er god fornuft i en standardisering af byggeprodukter, således at handel med sådanne produkter kan foregå lettere og friere mellem medlemslandene. Vi finder det samtidig vigtigt, at der opretholdes en meget høj standard med hensyn til byggekomponenter i Danmark, og dette åbner forslaget også mulighed for, bl.a. ved brug af det juridiske grundlag for beslutninger i artikel 100 A. Det betyder, at vi her i Danmark kan fastsætte strengere bestemmelser på dette område, hvis vi måtte ønske det.

Reglerne om licitation i EF ved bygge- og anlægsarbejder foreslår Kommissionen også ændret. Vi er principielt enige i, at det er positivt at have åbne, gennemsigtige licitationsregler. Det kan betyde en bedre konkurrence mellem virksomhederne i hele EF, så i princippet er dette rigtigt, og det kan være med til at sikre en høj kvalitet til de lavest mulige priser på bygge- og anlægsområdet.

Men der er naturligvis også grund til at fremføre nogle forbehold, og de problemer, jeg vil nævne, knytter sig naturligvis til overholdelse af reglerne.

Vi i Danmark har nok en fornemmelse af, at vi i disse sager er mere lovydige, end man er i flere andre EF-medlemslande. Jeg tror ikke, det er noget, vi bare tror; der er for mange eksempler til, at det skulle være tilfældigheder. Og at licitationsreglerne følges i ét område, men ikke i andre områder, er selvfølgelig ikke udtryk for ligelig konkurrence, men tværtimod for en skævvridning.

Det er naturligvis derfor interessant, at Kommissionen nu foreslår øget kontrol med, at reglerne overholdes. Der åbnes efter Kommissionens forslag mulighed for, at en offentlig myndighed eller domstol kan annullere afgørelser, der er i strid med reglerne, men vi står nok her i